

Vítám vás na stránkách knihy, která vás zavede do světa seniorů a péče o ně, viděné očima paní Antonie Nové. V dopise své kamarádce Stázce sdílí své obavy, naděje a zkušenosti s příchodem a pak také s pobytem v domově seniorů.

Provedu vás příběhem paní Nové, který začíná prvním setkáním u ní doma ještě před příchodem do domova seniorů. V dalších dílech s ní budeme sdílet její život v domově, a to až do její smrti.

Budeme o ni pečovat *s úctou, respektem a láskou.*

Provázet vás budu nejen písmem, ale i slovem. V závěru kapitoly najdete odkaz také na hlasovou verzi. Uslyšíte paní Antonii Novou, jejíž role se zhostila Alena Pancerová. Obsah kapitoly je převeden do rozhovoru. Zvídavé otázky mi položila rozhlasová redaktorka Eva Kadlčáková.

Příběh paní Nové převedla do obrázků Zdenka Študlarová.

Těším se na vás

vaše Hana Vojtová

ZAČÍNÁME

s úctou, respektem a

Milá Stázko,
tak si představ, že se budu už brzy stěhovat! Volali, že mají místo do toho domova.

Asi Ti nemusím povídat, jak je to pro mě těžké. Jenže síly na to zůstat doma už nemám. Mladí už mají svůj život. Nemůžu jim přeci zůstat na krku. Nebo si myslíš, že to mám ještě vydržet? Pořád nevím.

Co když mě tam zavřou a už nepustí?

Říkali mi, že návštěvy můžou chodit.

Od té doby moc nespím. To víš, bojím se. Přemýšlím, co mě tam čeká. Ta paní, co u mě byla na šetření nebo vyšetření, tak nějak to říkala, ta byla hodná. Dokonce se mě ptala, co mám ráda a v kolik chodím spát. Nemám ráda rajskou, to sem jí ale neřekla. Ještě by řekli, že jsem bába vybíravá a zůstala bych tady. Budu bydlet s nějakou starou paní, která už nemluví. Kdo ví, kdo to je a jestli také ráda větrá. Co mi ale zbývá? Teď to prý ještě prozkoumají a dají vědět, jestli mě vezmou.

Tak se Ti ozvu, až tam budu.
Pozdravuj doma a taky napiš.

Tonka

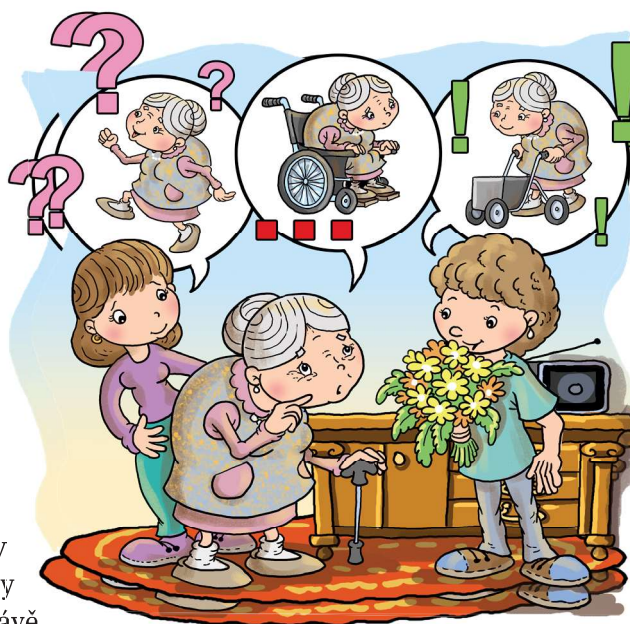

Máte rádi čerstvý vzduch, svobodu a možnost volby? Volby, která vám umožní vejít tam, kam právě chcete jít. A pokud se rozhodnete odejít, chcete mít možnost vzít jednoduše za kliku a jít pryč. Paní Nová by takovou jistotu chtěla, až půjde do toho domova. Chtěla by také, aby chodily návštěvy. Chtěla by vědět, s kým bude bydlet a jestli bude spolubydlící větrat. Kolik dalších otázek ještě má, když nespí?

Právě první setkání s paní Antonií Novou, která se v dopisech podepisuje jako Tonka, by nám mělo přinést odpovědi na to, jaká *očekávání* má paní Nová a jaké *potřeby* by měla námi poskytovaná služba naplnit. Nepodceňujte první setkání. Pečlivě se připravte, buďte příjemní a vstřícní. Svou návštěvou reprezentujete celé zařízení, domov seniorů.

Vezměte s sebou na šetření květinu – jako malou pozornost pro paní Novou. V létě ji můžete natrhat v zahradě domova. Řekněte to paní Nové, bude mít radost, že i u vás najde květiny, jako má ve své zahradě. V zimě pak stačí karafiát. Sami uvidíte, jak vám malá květina pomůže navázat rozhovor.

Vyžádejte si, aby byl u setkání někdo z blízkých. A je jedno, zda setkání probíhá v domácím prostředí, nebo v nemocnici. Jejich přítomnost je důležitá a vysvětlím proč. Také jejich očekávání a potřeby hrají důležitou roli pro budoucí *společnou péči*. Je totiž důležité, aby rodina zůstala součástí péče. Možná hned na začátku zjistíte, jak se představy paní Nové a její rodiny mohou lišit. Zatímco paní Nová vnímá, že může být brzy odkázána na invalidní vozík, dcera může mít jinou představu. Třeba takovou, že její matku ještě rozběháte. Její očekávání vychází z *jejích představ*. Snažte se předejít tomu, aby představy ostatních zúčastněných nezastínily *očekávání a potřeby samotného seniora*. Právě v této fázi geriatrické zařízení jasně definuje, co může zajistit, a co již není možné.

Neslibujte, co nemůžete splnit. Budte upřímní. Nabídku péče ušijte na míru paní Nové. Pak můžete také jasně říci, kolik vaše služba stojí.

Proč neslibovat víc, než můžete nabídnout?

Protože *jednáte s úctou, respektem a láskou*. Jednejte tedy hned od začátku fér, pravdivě a na rovinu. Možná budete první, kdo dceři nebo synovi řekne, že už paní Novou nerozhodíte tak, aby chodila na túry jako dřív. Řekněte pravdu, že bude veliký úspěch, pokud zachováte její dosavadní hybnost tak, že dojde do jídelny nebo do zahrady. Nastavte si s rodinou partnerský, rovnocenný vztah. Předejdete do budoucna nedorozuměním a konfliktům. Pokud naslibujete „hory doly“, jen abyste udělali dojem, nedopadne to dobře. Když slíbíte, že paní Novou „zase rozhodíte“, vždyť máte tak úžasnou rehabilitaci, tak to dodržte. A nedivte se, že se vás rodina za týden přijde zeptat, proč mamka ještě pořádně nechodí. Bude pozdě vysvětlovat, že to asi nepůjde. Dříve, nebo později se začnete rozčilovat, vždyť to musí sami vidět, že už nebude chodit. Ujišťuji vás, že to nechtějí vidět. Budou se zlobit na vás, protože vy jste jim to slíbili. A první konflikt je na světě. Nedivte se, že vám už příště nebudou důvěřovat a vše budou jen kontrolovat. Upřímně, je to jen výsledek vašeho způsobu jednání. Rozhodněte se hned na začátku, zda chcete spolupráci založenou na vzájemné důvěře, nebo kontrole.